

Arrest

nr. 55 030 van 27 januari 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat N. VAN STEENKISTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 september 2009 het Rijk binnen en diende op 21 september 2009 een asielaanvraag in. Op 31 augustus 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Sri Lankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Velvetithurai. Uw vader zou in 1991 gedood zijn door de Srilankaanse marine. Door de oprukkende oorlog zou uw familie Velvetithurai in 1995 verlaten hebben. Jullie zouden naar Puthukkudiyiruppu gevlucht zijn, waar jullie je leven verder zetten. U zou visser geweest zijn en uw boot zou soms door de “LTTE” (Liberation Tigers of Tamil Eelam) gebruikt zijn. Uw twee broers zouden naar het Verenigd Koninkrijk gevlucht zijn. Een

van deze broers zou naar de "LTTE" gegaan zijn, maar uw moeder wist hem terug te halen. Uw zus zou met iemand in het Verenigd Koninkrijk getrouwd zijn. Uw andere zus zou in juli- augustus 2007 vrijwillig bij de "LTTE" gegaan zijn. Dit zou u vernomen hebben van een buurman die ook tot de "LTTE" behoorde. In januari 2009 zou u de regio ontvlucht zijn en u zou naar Ambalavan Pokkanai gegaan zijn waar u zich in april 2009 wist over te geven aan het Srilankaanse leger. U zou in een vluchtelingenkamp in Vavuniya geplaatst zijn. Hier zou u een tweetal weken verbleven hebben. Uw oom zou u in dit kamp teruggevonden hebben. Hij zou uw broer gecontacteerd hebben. Die had gehoord dat er veel jongeren in deze kampen gedood werden, dus zou hij uw vlucht geregeld hebben. Iemand genaamd Abdul zou enkele legerofficieren omgekocht hebben, waarna u vrijkwam. Van mei tot september 2009 zou u op een onbekende plek te Vavuniya verbleven hebben. Hierna zou u nog vijf dagen te Colombo verbleven hebben. Op 17 september 2009 zou u Sri Lanka verlaten hebben. U zou een vlucht van Colombo naar Bangkok, Thailand genomen hebben en daarna zou u een vlucht naar Frankrijk genomen hebben. Op 21 september 2009 diende u in België een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u uw identiteitskaart, uw geboorteakte, uw vaders overlijdensakte en een omslag van Sri Lanka voor.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

U verklaarde mogelijks de Srilankaanse autoriteiten te moeten vrezen daar uw zus een martelares van de "LTTE" zou zijn en daar uw boot wel ooit door de LTTE gebruikt werd. Wat betreft uw zus haar rol in de "LTTE" dient vastgesteld dat uw kennis hierover dusdanig vaag is dat er geen geloof meer aan gehecht kan worden. Zo kende u haar bijnaam bij de "LTTE" niet, noch wist u niet waar ze welk soort training ontvangen zou hebben. U wist niets van haar activiteiten voor de "LTTE". U beweerde dat ze bij de infanterie zat, maar u wist niet in welke eenheid of onder welke commandant ze diende. U beweerde dat ze gesneuveld was, maar u wist niet waar of onder welke omstandigheden dit gebeurde. U kende geen enkele concrete actie waarbij ze betrokken was (gehoorverslag CGVS p. 9). U zou via een "LTTE"- buurman vernomen hebben dat ze bij de "LTTE"- infanterie was gegaan en via hem zou u ook vernomen hebben dat ze gesneuveld was. Daar u beweerde dat deze buurman tevens tot de "LTTE"- infanterie behoorde en dat jullie een goede relatie met hem hadden, is het bevreemdend dat u hem blijkbaar nooit meer over uw zus vroeg, hoewel hij duidelijk meer van haar wist. Tevens dient opgemerkt dat u bij aanvang van uw gehoor verklaarde dat één van uw broers in het Verenigd Koninkrijk asiel heeft aangevraagd daar hij kort bij de "LTTE" zat (gehoorverslag CGVS p. 3). Wanneer u later tijdens hetzelfde gehoor gevraagd werd welke familieleden bij de "LTTE" betrokken waren, verklaarde u duidelijk dat enkel uw zus en geen andere familieleden banden hadden met de "LTTE" (gehoorverslag CGVS p. 7). Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat uw broer (die in 2000 in het Verenigd Koninkrijk aankwam) toestemming kreeg om de "LTTE" te verlaten daar uw moeder hier om vroeg. Daar de "LTTE" indertijd openlijk oorlog voerde met de Srilankaanse autoriteiten lijkt het echter weinig aannemelijk dat de ze een vrijwilliger laten lopen, enkel op vraag van zijn moeder (gehoorverslag CGVS p. 9). De banden die uw familie met de "LTTE" zou hebben zijn dan ook ongeloofwaardig. Dit breekt de geloofwaardigheid van uw bewering dat de "LTTE" uw boot ooit gebruikte ook in gevaar. Er kan immers maar weinig geloof worden gehecht aan uw bewering in "LTTE"- gebied, nl. Puthukkudiyiruppu gewoond te hebben. U verklaarde hier tussen 1995 en 2009 gewoond te hebben. Het is in dit licht dan ook zeer bevreemdend dat men op uw identiteitskaart, uitgevaardigd in 2005, als uw thuisadres, uw adres in Velvetithurai zou noteren (gehoorverslag CGVS p. 4). Er werd u gevraagd wat het nut van zo'n identiteitskaart was, daar uw verblijfplaats er blijkbaar niet op genoteerd werd en u verklaarde dit nodig te hebben om een paspoort aan te vragen (gehoorverslag CGVS p. 5). Toen u gevraagd werd of u dan in 2005 al een paspoort nodig had, probeerde u deze vraag eerst te ontwijken, waarna u negatief antwoordde (gehoorverslag CGVS p. 5). Echter gezien in het licht van uw volledige verklaring, is het duidelijk dat u probeerde om deze uitschuiver te verbergen. U kon dan ook geen enkel document voorleggen dat uw bewering gedurende jaren in het "LTTE"- dorp Puthukkudiyiruppu, gewoond te hebben, kan ondersteunen. Dit breekt uw bewering dat de "LTTE" uw boot gebruikte dan ook af.

Wat betreft uw bewering in een vluchtelingenkamp in Vavuniya gezeten te hebben dient opnieuw opgemerkt dat dit weinig geloofwaardig is. Zo kunt u geen enkel document dat op dit verblijf zou wijzen, voorleggen. U verklaarde gedurende twee weken een tent gedeeld te hebben met een familie. Toen u gevraagd werd naar hun namen en waar ze vandaan kwamen, diende u het antwoord

schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS p. 10). Toen u gevraagd werd hoe u dan kon weten dat ze familie waren, gaf u aan dit enkel te vermoeden (gehoorverslag CGVS p. 10). Het is weinig geloofwaardig dat u gedurende bijna twee weken een onderkomen zou delen met onbekenden zonder dat u ook maar eens achter hun namen en afkomst zou informeren. Uw verblijf in de vluchtelingenkampen is dan ook niet geloofwaardig. Tenslotte dient nog opgemerkt dat de door u beschreven vluchtroute ongeloofwaardig is. U beweerde een internationale vlucht tot in Frankrijk genomen te hebben waarbij u gebruik maakte van een Srilankaans paspoort. Buiten de naam, kende u geen enkel ander gegeven op dit paspoort. Daar bij intercontinentale vluchten identiteitscontroles quasi zeker zijn, is het ongeloofwaardig dat u niet meer zou weten van het door u gebruikte paspoort. Tevens kende u uw vluchtnummers niet, noch wist u op welk vliegveld in Frankrijk u aankwam (gehoorverslag CGVS p. 6). Uw beschrijving van de identiteitscontroles op deze Franse luchthaven komen ook niet overeen met de realiteit. U beweerde dat uw smokkelaar met alle vier de paspoorten van de mensen die hij begeleide naar de migratiecontrole ging, waarna jullie door mochten gaan. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt echter duidelijk dat elke reiziger individueel gecontroleerd wordt op reisdocumenten. Er kan dus geen geloof worden gehecht aan uw vluchtroute. Deze vaststellingen gecombineerd met uw spontane bewering over een paspoort doen dan ook een meer dan ernstig vermoeden rijzen dat u mogelijks op een andere manier Sri Lanka verlaten heeft.

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden "LTTE"-profiel. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Ze wijzen enkel op uw identiteit en nationaliteit. Het overlijden van uw vader wordt hier niet in vraag gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept als "Eerste middel" een "Schending van artikel 1 (A) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 juncto het eerste protocol van 31 januari 1967 betreffende het statuut [lees: statuut] van vluchteling juncto de artikelen 48/2, 48/3 en 48/4 van de wet op de vreemdelingen van 15 december 1980" in, en als "TWEEDE MIDDEL" een "Schending van de materiële motiveringsplicht, van artikel 57/6 alinea 2 van de Wet op de vreemdelingen van 15 december 1980 en van het proportionaliteitsbeginsel".

2.2. De Raad wijst vooreerst op de vaste rechtspraak van de Raad van State die stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden

beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich louter in zijn verzoekschrift beperkt tot het aanhalen van "*het proportionaliteitsbeginsel*" zonder enigszins aan te geven op welke wijze de bestreden beslissing dit rechtsbeginsel schendt. Dit onderdeel van het tweede middel is dan ook onontvankelijk.

2.3. Verzoeker roept een schending in van de materiële motiveringsplicht en onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. De middelen zullen verder vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt een geboorteakte en een identiteitskaart neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit, maar geen paspoort. Dit klemt temeer nu verzoekers verklaringen aangaande zijn paspoort incoherent zijn en geenszins kunnen overtuigen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij "*nooit eigen paspoort*" had en "*reisde met valse pas*" (verslag DVZ, 12.11.2009). Toen hem tijdens het CGVS-verhoor gevraagd werd waarom hij in 2005 een nieuwe identiteitskaart aanvroeg, antwoordde hij eerst "*enkel met die kaart kon ik pp voor mezelf maken*", doch wijzigde daarop meteen zijn verklaringen door te stellen dat hij een paspoort "*niet nodig*" had en nooit heeft gehad (gehoorverslag CGVS, p.5-6). In het verzoekschrift stelt verzoeker dan weer dat hij "*een paspoort aanvroeg in 2005 om over een identiteit te beschikken en er op het paspoort alleen de geboorteplaats, zijnde Velvettithurai, staat vermeld*", doch volhardt illegaal gereisd te hebben. Daargelaten dat de bestreden beslissing stelt dat verzoeker "*een uitschuiver maakte*" over zijn paspoort, moet worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen onverzoenbaar zijn en aldus ongeloofwaardig. Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij meent "*dat zijn getuigenis samenhangend is*".

3.1.1. Dit klemt te meer nu verzoeker evenmin zijn voorgehouden reisweg aannemelijk maakt en geen reisbescheiden neerlegt terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Verzoekers verklaringen over zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker gaat voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Verzoeker kent enkel de naam die vermeld werd in het vals paspoort waarmee hij reisde maar geen andere identiteitsgegevens. Hij verklaarde dat bij het binnenkomen van de Schengenzone "*we waren met vier en de agent (...) had alle vier de paspoorten vast en hij toonde ze bij de migratiedienst en ze mochten we allemaal door*". Dat verzoeker de grenscontroles dermate eenvoudig kon omzeilen is dan ook geheel ongeloofwaardig. Verzoeker kan evenmin worden bijgetreden waar hij aanvoert dat hij "*voor de eerste maal in Europa is zodat het niet onlogisch is dat hij zich de luchthaven niet herinnert*" en "*het logisch is dat hij niet op de hoogte is van vluchtnummers, naam van een luchthaven of andere gegevens op het valse paspoort*" omdat "*Een mensensmokkelaar de vlucht uit SRI LANKA heeft geregeld*". Indien verzoeker de ingrijpende beslissing neemt om illegaal naar Europa te reizen omdat hij nood heeft aan internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij minstens weet in welke luchthaven hij arriveerde. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg en de onmogelijkheid een paspoort voor te leggen.

3.2. De commissaris-generaal verwijt verzoeker terecht niet aan te tonen ooit in Tamil-gebied verbleven te hebben. Verzoekers bewering van 1995 tot 2009 in Puthukkudiyiruppu te hebben gewoond wordt ontkend door zijn identiteitskaart die in 2005 werd uitgereikt in Velvettithurai. Verzoeker verklaarde in dit verband dat *"Ik was daar geboren, geboorteakte was van velvetuithura"*, wat bezwaarlijk kan overtuigen. Evenmin ziet de Raad in waarom de Sri Lankaanse autoriteiten zouden weigeren correcte identiteitsgegevens aan te brengen op de identiteitsdocumenten die zij uitreiken (zie verzoekers bewering, gehoorverslag CGVS, p. 5). Aldus kon geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden verblijf in Puthukkudiyiruppu van 1995 tot 2009. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692.).

3.3. Verzoeker verwijt de commissaris-generaal geen rekening te houden met *"De angst en de spanning van verzoeker voor zowel de oorlog als de vlucht uit SRI LANKA waardoor het voor hem moeilijk is zich alles te herinneren"*. De voorgehouden feiten vormen echter een manifeste afwijking op de alledaagsheid zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat zij in het geheugen zouden gegrift zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan; zij zijn immers van determinerende invloed geweest op verzoekers verdere leven. De angst en spanning waar verzoeker op wijst kunnen zijn onwetendheden dan ook niet vergoelijken.

3.4. Met betrekking tot zijn onwetendheid over zijn zus, die was aangesloten bij het LTTE en overleden is, voert verzoeker aan dat hij *"nadat zijn zus zich bij de LTTE aansloot geen contact meer had met haar familie zodat het niet onlogisch is dat verzoeker geen verdere gegevens over haar had"*. Verzoeker gaat voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing op dit punt, met name dat een buur die aangesloten was bij het LTTE hem over de activiteiten en het overlijden van zijn zus inlichtte. De commissaris-generaal oordeelt terecht dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker bij deze niet uitvoerig geïnformeerd zou hebben naar de aard van de activiteiten van zijn zus en de precieze omstandigheden van haar overlijden te meer nu dit zijn eigen veiligheid zou hebben aangetast. Voor zover verzoeker immers aanvoert dat hij door de Sri Lankaanse autoriteiten een LTTE-profiel wordt aangemeten, onder meer omwille van de activiteiten van zijn zus, is het redelijk te verwachten dat hij weet waarom hij verdacht wordt. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor zijn onwetendheid, zodat geen geloof kan worden gehecht aan de activiteiten van zijn zus voor het LTTE.

3.5. Waar verzoeker aanvoert dat hij *"bij zijn stelling blijft dat zowel zijn broer als zijn zus bij de LTTE aangesloten waren en dat zijn broer er op verzoek van zijn moeder mee ophield"*, dat hij *"wel degelijk zijn boot uitleende aan de LTTE waardoor hij verdacht werd van banden te hebben met de LTTE"* en er *"geen verblijfsdocumenten werden overhandigd bij aankomst in het vluchtelingenkamp Vavuniya"* blijft hij bij het louter herhalen van het voorgehouden vluchtrelaas en het louter bevestigen van de ingeroepen asielmotieven. Aldus wordt geen afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal. Verzoeker biedt evenmin een aannemelijke verklaring voor de overige, niet betwiste en door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies, die de kern raken van het relaas en pertinent zijn. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratief dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, in zoverre verzoeker zich hierop beroept nu hij dit geenszins uitwerkt in het verzoekschrift, is het duidelijk dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004) en op de verzoeker de plicht tot medewerking berust. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

4.2. In acht genomen wat voorafgaat stelt de Raad wederom vast dat verzoeker zijn afkomst uit Tamil gebied in Sri Lanka niet aantoon, noch waarachtig maakt. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt en komen zijn verklaringen verzonnen voor. Ten overvloede kan worden opgemerkt dat uit algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat sinds 19 mei 2009 de oorlog tussen het Sri Lankaanse leger en het LTTE beëindigd is en de situatie in Sri Lanka gevoelig verbeterd is en er geen sprake meer is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Met betrekking tot artikel 48/4, §2, a en b beroept verzoeker zich uitsluitend op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en maakt derhalve evenmin een reëel risico op ernstige schade aannemelijk.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet .

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK